

תפ"ח 48998/02/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בניצרת

15 אוקטובר 2017

תפ"ח 48998-02-16
49012-02-16

כב' סגנית הנשיא, השופט אסתר הלמן, אב"ד
כב' השופט יפעת שטרית
כב' השופט סאאב דבורה
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
פלוני
הנאשם

ונוכחים: בשם המאשימה: עו"ד אורית קורי

בשם הנאשם: עו"ד יעל עתמאנה מטעם הסניגוריה הציבורית

הנאשם בעצמו בלווית אמו

המתלוונת ואחיה - האפוטרופוס שלה

הכרעת דין ומצר דין

ס. הנשיא, השופט אסתר הלמן:

1. הנאשם, קטין ליד 2001, הודה במסגרת הסדר טיעון, בעברות שייחסו לו בכתב אישום מתוקן (כא/1), שעניין **מעשים מגנינים בנסיבות אינוס** - עבירה לפי סעיף 348(ב) + 345(ב)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") **ומעשה סדום**, עבירה לפי סעיף 347(ב) לחוק העונשין, בנסיבות סעיף 345(א)(1)+(5) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הינו אחיניה של ה.ס., ילידת 1980 (להלן: "**המתלוונת**" או "**נפגעת העבירה**"), אשר אובחנה כלוקה במחלה נפש, בעלת אינטליגנציה מוגבלת ובעלת תובנה חלקית בלבד. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום המתוקן, התגוררה המתלוונת בקומונה השניה, בבניין

הצמוד בבית בו התגורר הנאשם (להלן: "הבניין"). במהלך השנה עברו להגשת כתב האישום, במספר מקרים, ביצע הנאשם במלוננט מעשי סדום ומעשי מגנינים, וזאת ללא הסכמתה החופשית ותוך ניצול היותה חולת נפש ולקوية בשכללה.

.3 כתב האישום אוחז שני אישומים. על פי האישום הראשון, ביום 13/2/2016, ב时刻 15:00, שמעה המטלוננט נקשות על חלון חדר השינה בו שהתה בביתה, אשר במבנה, וכאשר פתחה את החלון הבדיקה כי מדובר בנאים, אשר השיליך אבני לעבר החלון. הנאשם קרא למטלוננט ואמר לה "בואי נעשה" וכן "תבואי איזין אותך". המטלוננט יצא מהביטה אל עבר גרט המדרגות של הבניין, שם המתין לה הנאשם, אשר הוליך אותה אל עבר הקומה הרביעית, וזה עשתה כדרישתו. בהגעים לגרם המדרגות של הקומה הרביעית במבנה, הורה הנאשם למטלוננט להתפשט, וזה פשטה מעלה את מכנסיה ותחטוניה. במקביל הPsiל הנאשם את מכנסיו ותחטוניו. אז, השכיב הנאשם את המטלוננט על הרצפה ושפשף את איבר מינו באיבר מינה מספר פעמים, כל זאת שהוא רוכן על ברכיו מלפנים. לאחר מכן דרש הנאשם מן המטלוננט להתכווף, ומשזו עשתה כן, נעמד מאחוריה ושפשף את איבר מינו בפי הטעעתו של המטלוננט. בעקבות מעשי האמורים, נגרמה למטלוננט חבלה באיבר מינה והוא החלה לדם. המטלוננט הלכה לבית סמור, שם שהו בני משפחתו של הנאשם, זאת כאשר היא ללא מכנסיה ותחטוניה, צועקת ובוכה.

בגין מעשים אלה, הנאשם הואשם בביצוע מעשי מגנינים במלוננט, תוך גרימת חבלה גופנית, וזאת, ללא הסכמתה החופשית ותוך ניצול היותה חולת נפש וכן לקوية בשכללה, מצב בו לא הייתה הסכמתה למשיים אלה הסכמה חופשית.

.4 על פי האישום השני, במהלך שנה עברו להגשת כתב האישום, במועד מדויק שאינו ידוע למאשינה, שמעה המטלוננט רעש נקשות על חלון חדר השינה בו שהתה ביתה, וכאשר הביטה מרפסת הבית, הבדיקה בגין משליך אבני לעבר החלון. הנאשם קרא למטלוננט: "תבואי אני איזין אותך". המטלוננט יצא מביתה, ירדה לקומת הראשונה, ונכנסה אחרי הנאשם אל תוך הדירה שאינה מאוכלסת. הנאשם והמטלוננט הלכו אל עבר פרוזדור הדירה, שם הורה הנאשם למטלוננט להתפשט והוא עשתה כן. לאחר מכן, החדרה הנאשם מספר פעמים את איבר מינו לפי הטעעתו של המטלוננט, זאת תוך שהוא גורם לה לאכاب, עד אשר הגיע אל סיפוקו המיני וspark את זרעו על ירכיה של המטלוננט. לאחר מכן התלבש הנאשם ועזב את הדירה.

בגין מעשים אלה, הנאשם הואשם בביצוע מעשה סדום, ללא הסכמתה החופשית של המטלוננט, תוך ניצול היותה חולת נפש ולקوية בשכללה, במצב שבו לא הייתה הסכמתה למשעה הסדום הסכמה חופשית.

.5 כאמור, הודהה הנאשם באהה במסגרת הסדר טיעון, אשר כלל תיקון כתב האישום. ההסדר לא כלל הסכמה לגבי העונש, פרט לכך שהוסכם כי הנאשם ישלח לקבל תסקירות שירות המבחן, בשל גילו. במסגרת הودעת הצדדים על הסדר הטיעון, הודיעה המאשימה כי תבקש כי יוכן תסקירות נגעת העבריה,

וזאת בהסכמה אхи המתלוונת, שהינו האפוטרופוס החוקי שלו.

פסקרי שירות המבחן לנורו:

- .6. מפאת צנעת הפרט, ATIICHIS להן לتمיצית האמור בתסקרי שירות המבחן לנורו, שהוגשו בעניינו של הנאם:

פסקיר מיום 5.3.17:

- .7. הנאם בן 15.5 בעת הגשת התסקיר (היום כבן 16), התגורר עד מעצרו בבית הוריו, הסמוך לבית המתלוונת. בעקבות האירועים נשוא כתוב האישום עזבה משפחתו של הנאם את ביתה בכפר, ועברה לגור בשכירות בעיר XXXX. הנאם סיים 8 שנות לימוד. טרם מעצרו למד בכיתה ח' בмагמה עיונית. הוא תואר על ידי מנהל בית הספר כבעל יכולות למידה נמוכות, אולם בעל מוטיבציה, אשר שמר על קשרים טובים, הן עם מוריו והן עם חבריו לפסל הלימודים. בבית הספר לא נצפו בעיות מיוחדות בהתנהגותו או תפקודו של הנאם, שמעולם לא היה מעורב בעוויות אלימות. על פי התרשומות שירות המבחן, עד מעורבותו בהליך זה, תפקד הנאם בצורה חיובית והולמת לגילו, ואין גם כל עדות להתנהגויות מניניות חריגות מצדיו, עד לביצוע העברות.

- .8. משפחתו של הנאם הינה משפחה נורמטיבית ותומכת. הוריו של הנאם שיתפו כי הסתמכותם של בנים גרמה לצעודו ממשמעו במשפחה, הם הביעו בושה ומבוכה ממעשיו וככל שהתחזק הקשר עם שירות המבחן, שיתפו פעולה עם שירות המבחן ועם צוות המעון הנעול, על מנת לעזור לנאם לשוב לחיה נורמטיביים ובריאים.

- .9. בהתייחס לעברות הנדונות, נתה הנאם בתחילת, להשליך את האחריות למעשים על קורבן העבריה, ומסר כי דודתו היא שעודדה אותו לבצע את המעשים המתוארים בכתב האישום, נתה למזער את חילוק והציג את האירועים ללא מתוכננים ומקרים. בשל כך, סבר שירות המבחן כי נדרש לבדוק טיפולית אינטנסיבית, לצורך שינוי דרכי החשיבה והבשלות הנפשית של הנאם ועל מנת שיבין את הפסול שבתנהגות. כתוצאה מאותה עבודה טיפולית הצליח הנאם לקחת אחריות על מעשייו והבין כי התנהג בצורה חמורה וקשה, כאשר ניצל לרעה אדם חסר ישע דל יכולות שכלית.

- .10. בעקבות שיחות עם הנאם ולאחר תהילך שבו עיבד הנאם את המעשים, אישר כי נקט באמצעות פיתוי חומריים ורגשיים על מנת להתקrab אל המתלוונת ולבצע בה את המעשים, ציין שירות המבחן, כי תKİפהה המינית של המתלוונת לא נעשתה תוך שימוש בכוח פיזי או באליםות, אלא באמצעות ניצול מניפולטיבי ממושך של חולשתה ומוגבלותה, קנית אמון באמצעות מתנות, מניפולציות רגשיות וכיוצא ב. רק לאחר מאיץ טיפול, הבין הנאם כי בחירת הקורבן לא הייתה מקרית והוא הודה כי ניצל את האמון

שנתנה בו ואת מוגבלותה השכלית. לפי התרומות שירות המבחן, המניח לעבירות, שביצע הנאשם, היה בעיקרו רצונו בהנאה מינית, וכיום מבין הנאשם, יותר מאשר בעבר, את הנזקים הרגשיים שגרם למתלוננת, הוא מודע לפגיעה הקשה בה, אך מdegש כי בעת ביצוע העבירות לא היה מודע לכך כלל.

שירות המבחן פירט כי ברמה הקוגניטיבית ובשונה מהעבר, בעקבות הטיפול, מבין הנאשם המשמעים הם חמורים ואסורים. הבנה זו נובעת לאחר הסבר רצוף שקיבל בפגישותיו עם שירות המבחן והעובדת הסוציאלית בمعון. יחד עם זאת, בעת עriticת התסקير הראשון, ציין שירות המבחן כי הנאשם עדין לא משוכנע לחלוטין שהוא האחראי היחיד למשעים ובין ממש את מהות הניצול והנזק שגרם למתלוננת.

משיחות עם הנאשם על גם טעויות חשיבה רבות בתחום המיני, אי הבנה של הנזקים בקיים יחסית מין בגיל צעיר ועוד. יחד עם זאת, קיימת אצלו הבנה כי עבר על החוק בקיים יחסית המין עם חסרת ישע, והוא התבבש במשעו וטען כי לא הבין באותה עת את הפגיעה לה גרם.

.11 הנאשם הביע מוטיבציה להמשיך ולשהות בمعון הנעול "xxx", בו הוא שוהה מיום 13/4/2016 כחלופת מעצר, ולהיעזר בטיפולים השונים המוצעים לו במסגרת המעון הנעול. הנאשם התקשה בתחלתה להשתתף בקבוצה טיפולית, הביע דאגה כי אם תיחשף סיבת שהותם בمعון הוא ייסבול מהתנכלות חבריו, אך בהמשך הביע רצון ונוכנות להצטרף לטיפול קבוצתי.

.12 כאמור לעיל, הנאשם שוהה בمعון הנעול "xxx" מאז תאריך 13/4/2016. מהקשר השוטף עם צוות המעון, עולה כי קליטתו בمعון הייתה קלה וכי הנאשם מכבד את המוסגרת ונענה למלמות הצאות. עוד צוין בתסקיר, כי בהתאם לסיכום ועדת הערכה, שהתקיימה בעניינו של הנאשם בתאריך 24/11/2016 וכן ועדה מתאריך 7/2/2017, הנאשם מצלה להפיק תועלת משמעותית מהטיפול שਮוענק לו במסגרת המעון הנעול, מבין את מטרות הטיפול ומודע לכך כי נדרש ממנו ממש כביר, בכך לסייע את התהילה הטיפולי כמצופה. הנאשם עבר אבחון פסיכו-דיאגנוזי ע"י פסיכולוג מומחה, אשר המליץ על המשך הטיפול פסיכיאטרי וכן הפנייה לבדיקה של מסוכנות לעבירות מין וטיפול רגשי. מתוך הבדיקה עלה כי מדובר בנויר עם רמת תפקוד (הן בתחום הקוגניטיבי והן בתחום הרגשי והאישיות), שהינה בעלת קווים גבוליים והמעידה על אישיות בעלת קשיים בויסות רמת המתחרים המתעוררים, בעיקר בשיחה על עניינים יצריים או מיניים. מבדק פסיכיאטרי שעבר הנאשם עלה כי יש שיפור במצבו רוחו, עם זאת בבדיקה נוספת ביום 11/8/2016 עלה כי קיים חשש להסתפחות של הפרעות אכילה אצל הנאשם.

.13 בין גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם מונה התסקיר את הפרטים הבאים: מדובר בעבירה ראשונה; הנאשם לקח אחראות מלאה למשעו; גילו חרטה ואMPIיטה לנפגעת העבירה ולמצוקתה; מאז חSHIPת העבירות לא נרשם נגדו הפרות או עבירות חדשות; הנאשם וכונתו של הנאשם לקבלת טיפול; העובדה כי ניכר שהינו שירוט המבחן וצוות המעון הנעול; עוד צוינה נכונותו של הנאשם לקבלת טיפול; העובدة כי ניכר שהינו מפיק תועלת מההילך הטיפולי עד כה; משפחתו של הנאשם בעליτ ערכיהם נורמטיבים, תומכת ומגইסת לטיפול בו.

.**14.** מנגד, מונה שירות המבחן את גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם, בהם: הפער הבולט שבין תפוקודו בתחוםי חייו השונים לעומת עבירה כה חמורה; פגעה בקורבן חלש וחסר ישע; שימוש במיניפולציות, תכנון ודפוס פעולה, שחררו על עצם וסלימו לאורך תקופה ממושכת, וזאת למטרות סימני המזקקה של הקורבן; היותו של הנאשם מרכז בצריכיו המינימום בזמן ביצוע העבירות תוך התעלמות ממצוקת הקורבן; והקשה לחשוף את ריבוי המקרים.

.**15.** סיכומו של דבר, לאחר שشكل, כאמור, את כל השיקולים האמורים, המליץ שירות המבחן להרשיע את הנאשם בעבירות המיחסות לו; להורות על החזקתו בمعון הנعال "xxx" עד הגיעו לגיל 18; להטיל עליו מאסר על תנאי, שימוש הרתעה חיצונית מביצוע עבירות חוזרות בעתיד ולהזכיר להשתתף בקבוצת טיפולית לנערים פוגעים מינית בمعון הנعال, במקביל להליך טיפול פרטני באמצעות שירות המבחן.

פסקיר משלים מיום 18.8.17:

.**16.** על פי הتسקיר המשלים, הנאשם מתמיד בטיפול ומשתף פעולה עם שירות המבחן וצאות המעוון הנعال, מדו"ח סיכון ועדת הערכה, שנערכה בمعון ביום 1/8/2017 עליה כי הנאשם משתלב היטב במעון, המסגרת בו מיטיבה עמו והוא מפיק תועלת רבה מהטיפול. על פי הتسקיר, הנאשם משתלב בשתי קבוצות טיפוליות, משתתף בהן באופן פעיל וחושף את עולמו הפנימי באופן מותאם לשלב הטיפול בו הוא מצוי. דוחה כי הצליח לשתף בניסיבות העבירה ובתכניםים. הוא הביע חרטה, תחשות אשמה ובושא. עליה הרושם שצורך להמשיך לעבוד עמו על תחשות אemptיה לנפגעת העבירה. בנוסף, על פי הتسקיר, הנאשם משתלב בקורסים שונים, שמטרתם לתת לו אפשרות תעסוקה בעתיד. שירות המבחן התרשם כי הנאשם "פורח" במעון, מתפרק לモפפת בכל החוגים, והוצאות הביע אמון ביכולותיו של הנאשם ורצון להמשיך ולסייע לו. סופו של יומם שב שירות המבחן על המלצהו בתסקיר הראשוני, כפי שהובאה לעיל.

פסקיר נפגעת העבירה:

.**17.** בפנינו הוגש גם פסקיר נפגעת העבירה, אשר תמציתו כדלקמן:

נפגעת העבירה הינה, כאמור, ילידת 1980, סובלת מלקות שכליות התפתחותית וממחלת נפש ומוגדרת על פי החוק כחסרת ישע, כשלע בסיס זה מוניה אחיה כאפוטרופוס המשפטיא שלה. בעקבות העבירות שבוצעו בה, נגרמו לה נזקים במישורים שונים: במישור הפיזי - סבלה מחבלות, כפי העולה מכתב האישום, ומתעדות חדר המיון בבית החולים, בוטופלה המתлонנת במועד האירוע נשוא האישום הראשון, והוא תיארה גם מכ Abrams הנמשכים מאז. עיקר הפגיעה הוא במישור הרגשי והנפשי, כאשר יכולותיה להתמודד עם פגעה זו הינה מוגבלת, בשל הקשיים מהם היא סובלת. המתлонנת תיארה גם מרכיבות משפחתית, אשר תרמה לכך שלא התלוננה במהלך התקופה בה נצלה מינית, והיא מודעת לסכום המשפחת שהתגלו בעקבות הדיווח על העבירות. היא סקרה גם על

תחושים של אשמה, מהחlik שהיה לה במעשה הפגיעה. על אף שהפגיעה הפיזית בה הופסקה והנאשם הורחק מסביבתה הקרובה, השלכות הפגיעה בה עדין מוחשיות וניכרות, הן בתמודדות ברמה היומיומית והן בעיסוק הנרחב של המשפחה עם משמעות הפגיעה שנעשתה, והסכור המשפטי שנגרם כתוצאה מכך. נגעת העבירה החלה לקבל טיפול שיקומי רק לאחרונה, אך כמות המשאבים הרגשיים העומדים לרשותה לצורך התמודדות עם פגיעות הנאשם מוגבלת יותר, נכון לקיומיתה.

באשר לזר הדין, צינה עורכת הتسקיר כי נגעת העבירה עצמה מתקשה להבין את ההלכים המשפטיים וממקום זה לא ניתן להתייחס לעניין העונש באופן עמוק. עם זאת, עליה מדברי המתלוונת רצון ואף צריך ברור כי הנאשם יורחק ממנו לצמיתות, כאמור, באמצעות המקנה לה תחשות ביטחון מסוימת ומאפשר לה לתפקיד באופן סביר.

بني משפחתה של נגעת העבירה הביעו רצונם כי יעשה צדק, על ידי כך שעל הנאשם יוטל עונש ממשמעותי, המשקף את חומרת מעשיו. עוד ציין בתסקיר, כי לנגעת העבירה צפוי תהליך שיקומי-טיפול ארוך, ועל כן הומלץ להטיל על הנאשם, בין היתר, פיצוי כספי ממשמעותי לטובתה.

הראיות לעונש:

.18 כעד מטעם המאשימה לעניין העונש, העידacha של המתלוונת, מר ס.ס, המשמש לה כאפוטרופוס מזיה כשתיים. העד סיפר כי כתוצאה מהמעשים, שביצע הנאשם, איבדה המתלוונת את בתוליה, דבר שפגע בכבודה ובכבוד המשפחה. לדבריו, משפחת המתלוונת ביקשה מבני משפחתו של הנאשם לעזוב את הכפר ולהתרחק, ככל הניתן. עוד העיד האח, כי המתלוונת איבדה ביטחון ואמון באנשים אחרים ואף בני משפחה והיא סובלת מהפרעות שינה. בשמו ובשם בני משפחת המתלוונת, ביקש העד שעל הנאשם "יגזר העונש המקסימלי, הקבוע בחוק וכן הוא יחויב בפיצויו לטובת המתלוונת. עוד ציין האח בעדותו, כי אביו של הנאשם הבטיח להיע לבitem ולהתנצל על המעשים שביצע הנאשם, אך לא עשה כן עד היום.

.19 מטעם הנאשם הוגשה אסופה מסמכים, הכוללת גילונות ציונים ותעודות המעידות על סיום קורסים שונים במסגרת המעון הנעוול (**סומנו נ/1**), ذو"ח לוועדת ההשמה החמישית, שהוקן על ידי מנהלה המעוון הנעוול "אקס" והעו"ס של המעוון (**סומן נ/2**).

טייעוני הצדדים לעונש:

טייעוני המאשימה לעונש

.20 המאשימה טענה כי במקרה זה יש להרשיء את הנאשם ולהשיט עליו עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת, עונש מאסר על תנאי אורך ומרטיע, ופיקוח כספי ממשועוט לטובות המתלוונת.

.21 בפתח טיעונה, התייחסה המאשימה לחומרה יתרה, בנסיבות שביצע הנאשם. לפי הנטען, אמנים מדובר בנאים צער, אשר ביצע את המעשימים מגיל 13.5 עד גיל 14.5, אולם, מנגד, ניצבת מתלוונת, בסוף שנות ה-30 לחייה, אשר סובלת ממחלה נפש מילודות ובעלת פיגור קוגניטיבי קשה. לעומת זאת, המאשימה, בנסיבות אלה, פער הכוחות בין הנאשם למחלונות הפוך מפער הגילאים ביניהם, וזאת הן מבחינת הכוח הפיזי והן מבחינת ההבנה לגבי המעשים. המאשימה מבקשת לראות במחלונות כמו שלושה לקטינה רכה בשנים, ועל כן יש לשווות למשעו של הנאשם חומרה יתרה.

.22 לעומת זאת, עיוון בתסקרים שהוגשו על ידי שירות המבחן מעלה תהיות לגביlikelihood האחריות של הנאשם, בכל הנוגע לפגיעה הקשה שגרם למחלונות. המאשימה מפנה לתסוקיר הראשון, ממנו עולה כי הנאשם עצמו מודיע לכך כי המנייע לביצוע העבירות הינו מין ג' דא. הנאשם עצמו גם ציין כי ניצל את מגבלותו הkkognitiv וhnfshiyot של המחלונות וכן את העובדה כי רחשה לו אמון, נכון היותו בין משפחה ושירות המבחן התרשם, כי הנאשם פעל תוך ניצול מניפולטיבי של המחלונות. המאשימה מפנה לכך שרק לאחר ששזהה הנאשם במעון הנעול לתקופה של מעל שנה, הצליח לשכנע בכך שכן ביצע את המעשים תוך שהוא מנצל את המחלונות בזדוני.

.23 המאשימה מפנה עוד לכך, שמתוך התסוקיר ניתן ללמוד על כך שלנאים טעויות חשיבה מדאיות בתחום המיני וכן ניכר כי הוא עדין משליך את האשמה על המחלונות. הנאשם עצמו שיתף את שירות המבחן בעובדה כי לא התקoon להפסיק את המעשיים מיזמתו, וכי המעשיים הופסקו רק לאחר האירוע, אשר כתוצאה ממנו נגרם למחלונות דימום באיבר המין, והוא רצה נסערת ובוהה, כשהיא עירומה בפלג גופה התחתיו, אל משפטו של הנאשם. עוד טענת המאשימה, כי יש לקרוא בדאגה את האמור בתסוקיר הראשון, שם מתאר הנאשם כי מעשיו הסבו לו תחושה טובה שהוא חזק ושולט. דברים אלה, כך לעומת זאת, המאשימה, מאפיינים חשיבה של עבריini מין.

.24 המאשימה מפנה גם לעדות אחיה של המחלונות, ממנה עולה כי משפחת הנאשם לא יקרה קשר עם משפחת הקורבן על מנת לבקש סלחנות על מעשיו של הנאשם, וזאת על אף שהbetticha לעשות כן. המאשימה גם אמר בתסוקיר הראשון, בכל הנוגע להתייחסות הוינו של הנאשם למעשיים שביצע. לטענתה, מן התסוקיר עולה כי אמו של הנאשם הביעה ביקורתית כלפי המחלונות ומשפחתה, וזאת חרף העובדה שהסביר לה, על ידי שירות המבחן, כי האחריות למעשיים הינה של בנה - הנאשם, ולא של המחלונות.

.25 באשר להליך הטיפול שתואר בתסוקיר הראשון טענת המאשימה, כי נכון העובדה שהנאים גילה שניי בהבנתו למשעו רק בתקופה של ארבעת או חמישת החודשים שקדמו להכנות התסוקיר, הרוי שלמעשהה הטיפול בו נמצא אך בתחילת הדרכו, ולא ניתן לומר כי טיפול זה יקטע, אם יוטל עליו מאסר בפועל.

הנאשם יכול להמשיך בהליך הטיפולי במסגרת כלא "אפק", המציע תכניות טיפול, כפי שמצוות במעון הנעלול, וכן יכול להמשיך את לימודיו במסגרת הכלא.

.26 לטענת המאשימה, כאמור, יש להרשיע את הנאשם בדין, בהתאם להמלצת שירות המבחן, ואין ספק כי בשל חומרת המעשים, הרשות הנאשם משרות את האינטראס הציבורי. המאשימה סבורה כי נוכח מכלול השיקולים שהוצעו לעיל, וכן בהתחשב בעמדת משפחתה של המתלוננת, כפי שהובאה על ידי אחותה, יש להעדיף את האינטראס הציבורי על פני האינטראס השיקומי של הנאשם, שכן עסקינו בהגנה היחידה שנותרה למATALוננת, והיא נזקקת להגנה זו ביותר שעת.

.27 המאשימה הפנתה לפטיקה בעבירות מין במשפחה ולשיקולים הרלוונטיים, כשלעצמה, במקרים דומים, נקבע כי אין לחתן משקל מכריע לשיקומו של הנאשם, אלא יש להעדיף את שיקולי הגמול וההרעה והסıcıי של הקורבן להשתקם.

.28 המאשימה מדגישה גם את הנזק הגדול שנגרם למATALוננת ולבני המשפחה הסובבים אותה, כפי שהדבר עולה מتفسיר נגעת העבירה וכן את העובדה שהמתלוננת זקוקה לטיפול ארוך ועמוק בربדים שונים, כאשר רק לאחרונה בתערבות שירות הרווחה היא החלה סוג של טיפול. המאשימה מבקשת כי בעונשים שיוטלו על הנאשם, ינתן ביטוי לחומרת הפגיעה במATALוננת, בין היתר, על ידי חיוב הנאשם בפיצוי כספי ממשמעותי לטובת המתלוננת.

.29 עדמת המאשימה באשר לדרכי ענישתו של הקטין לא השתנה לאחר הגשת התסקיר המשלים. בטיעוניה צינה ב"כ המאשימה כי חurf הניסיון הנוסף שנעשה על מנת לנסות הליך שלஇיחוי כלשהו בין המשפחה, נכון למועד הדיון לא נעשה כל מגע על מנת לקדם הליך של סולחה. עוד הפנתה לעובדה שמן התסקיר עולה כי שירות המבחן ממשיר ומתרשם כי יש להמשיך ולעבוד עם הנאשם על סוגית האמפתיה לקורבן ומהות העבירה על פי החוק.

טיועני ההגנה לעונש

.30 ההגנה מבקשת להימנע מהרשיע את הקטין ולהימנע מההשיט עליו עונש מאסר אחורי סORG ובריח, לחלופין, מבקש سنגורו של הנאשם לשקל אמצעי ענישה אחרים, בדמות מאסר שירותה בדרך של עבודות שירות או מעון נעל.

.31 הסניגור הפנה בטיעונו לשורה ענפה של פסקי דין, בהם ניתן משקל לשיקולי השיקום של נאים קטינים, ונפסק בהם כי ככל שמדובר בנאים צעיר יותר, כך יטה בית המשפט לחתם מעמד של בכורה לסייעי השיקום שלו וינקטם באמצעותם שיקומיים בהתאם. לטענותו, עניינו, עסקינו בקטין אשר ביצע

את המיעשים המוחשיים לו החול מגיל 13.5 ועד 14.5, קרוב לגיל האחורי הפלילי, כך שלפניהם הוראת חוק הנוער יש להעדיף בעניינו את האמצעי השיקומי להבדיל מהאמצעי העונשי.

.32 הסניגור הפנה גם לפסיקה, המלמדת כי מערכת השיקולים בשאלת הרשותה משתנה כאשר עסוקין בנאשם קטן, זאת מכיוון שсистемה השיקום זו יכולים מושך מיוחד במסגרת שיקולי העונשה. לטענותו, כפי שנקבע בפסק דין שניtin בע"פ 5931/13 פלוני נ' מדינת ישראל (10/2/2014) נאשם קטן איננו נדרש לשכנע כי ייגרם לו נזק קונקרטי במידה וירושע, שכן בהתחשב בקטינותו, קשה לצפות כיצד יתנהלו חייו הבוגרים ומהן ההזדמנויות שתקרהנה בדרכו ואשר הרשותו עלולה לבולום.

.33 עוד הפנה בא כוח הנאשם לפסיקה, ממנה ביקש ללמידה על רף העונשה, לו הוא טוען, ואשר לפיה, גם במקרים חמורים, בהם מתחייבת עונישה חמירה, של מסר בפועל בשילוב טיפול ושיקום, ניתן לשולח עבריין צעיר וקטין עמוק נועל. בעניין זה הפנה הסניגור לע"פ 9828/06 פלוני נ' מדינת ישראל (10/6/2007), שם נקבע:

"**משמעות נאשם קטן, מערכת השיקולים בנסיבות עונשו מיוחדת היא, ושונה מזו של הנאשם הבוגר, באשר ניתן משקל יתר לנטיות האינדיווידואליות של הנאשם ולסיכויו** שיקומו. סעיף 25 לחוק הנוער (שפטה, עונישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971, (להלן - חוק הנוער) נותן לכך ביטוי בהוראותיו, ובכללן הగבלות שונות בעונשת הקטין, הנחיה להתחשב בגילו בעת גזרת העונש ומתן אפשרות לצוות על החזקתו בעועל נועל במקום במאסר. מאחר ששאיpto של בית המשפט לנוער הינה הענקת טיפול לקטין, כדי להביאו לתיקון דרכיו, אין הוא ממהר לגוזר עליו עונש, במיחוד לא עונש מאסר, אלא חוזר ונוקט דרכי טיפול ולא נלאה מכך כל עוד רואה הוא שביב או בקצת המנהרה וסיכוי להחזירו למוטב ולתפקוד נורטטיבי בחברה" (השופט א' שרון בספריו נוער בפליליים - שפטה, דרכי טיפול ועונשה (מהדורה 2, 1998), עמ' 421; להלן - שרון נוער בפליליים)".

על כן, נטען כי בדרך המלך, יעדיף בית המשפט להטיל על נאשם קטן צו מעון נועל על פני שליחתו למאסר מאחוריו סורג וברית.

.34 עוד מבקשת ההגנה להתחשב לקולה, בהודאת הנאשם, אשר בוגינה נחסך זמן שיפוטו יקר וכן נחסך הצורך את המתלוונת, הודהה המלמדת שהפנים את חומרת מעשי והתחרט עליהם, ובבעברו הנקוי. מעשיו של הנאשם, הם לפי הטענו, בגדיר מעידה חד פעמית, הוא לוקח אחריות מלאה עליהם, מביע חריטה ומגלה אמפתיה כלפי הקורבן. הנאשם בן למשפחה נורטטיבית ותומכת, אשר מגויסת לטיפול בו, והוא בעל פוטנציאל לטיפול ושיקום. הנאשם זוקק לטיפול והכוונה ומוכן להירעם לכל תכנית טיפולית שתוצע לו. לטענתה הסניגור, עניין לנו בבחירה צעיר, המנסה לעלות על דרך הישר לאחר שסתה ממנה. לעומת זאת הגנה, אף אם מדובר בסטייה חמורה אין שמעותה כי אבודה התקווה לשיקומו של הנאשם.

.35 באשר לטענות המאשימה, לפיהן, הנאשם לא נטל אחריות מלאה למשעו, טוען בא כוח הנאשם, כי כפי המצוין בתסaurus, בסופו של תהליך ממושך, חל ב הנאשם שניי משמעותי. עובדה זו מוכיחה ומחזקת את הטענה כי הנאשם מפיק תועלת מהטיפול שהוא מקבל במסגרת המעון הנעול.

.36 הסניגור הוסיף וציין כי הנאשם גילה נכונות לשנתנות, ופתיחות בקשר עם הגורמים הטיפוליים, לרבות שירות המבחן וגורמי הטיפול במעון הנעול, ומילא אחר הוראות שירות המבחן וצוות המעון.

.37 עוד מצין הסניגור, כי בעקבות האירוע משפחתו של הנאשם עברה לגור ב אקס ואין להם קשר עם משפחחת הקורבן. בטיעונו בעל פה, ובתשובה לטענת המאשימה לפיה יש לזקוף לחובת הנאשם את העובדה כי לא נערכה סולחה בין המשפחות, טען הסניגור כי אין לזקוף לחובת הנאשם, אשר מצוי כל העת במעון נעול, דבר שאינו בשליטתו, כי אם בשליטת משפחתו. הסניגור חלק על הטענה לפיה לא נעשתה כל פניה מטעם משפחחת הנאשם בגין לעורר סולחה בין המשפחות.

.38 עוד טוען, כי שליחתו של הנאשם למסר מאחורי סוג ובריח עלולה להשיג תוכאה שלילית, הן מבחינת הנאשם והן מבחינת החברה כולה, שכן קיימים סיכון גדול כי הנאשם יספג דפוסי התנהלות עבריינית בין כתלי בית הסוהר. עוד הדגיש הסניגור כי הטלת עונש מסר בפועל תקטע את תהליך השיקום בו מצוי הנאשם, בכך שיישלח לחברת עבריינים, שיסיטו אותו בדרך של הרס עצמי, וכן ציין את הקושי שחוווה הנאשם בעת ששאה במעצר מאחורי סוג ובריח.

.39 טיעוני ההגנה נתמכו באספקת מסמכים, המעידים, לפי הטעון, על התקדמותו של הנאשם בהליך השיקום בו הוא מצוי (ענף 1). בין התעדות ניתן למצוא תעוזות המעידות על סיום קורסים בתחוםים שונים וגילוון הציון שלו לשנת 2016-2017, המלמד על הישגים למידים טובים.

.40 לעומת זאת הסניגור, על מנת ללמידה על כברת הדרך הארוכה בה ההלך הנאשם, אשר שואה במעון הנעול מזה כسنة וחצי עד כה, יש להידרש, לא רק למסקרים שירות המבחן, כי אם גם לחוות הדעת שהוגשה מטעם המנהל של המעון לצורך ועדת ההשמה (ענף 2) ולמסמכים ולהמלצות שהוגשו. מהמסמכים הנ"ל מצטירת תמונה לפיה ההליך השיקומי בו התחיל הקטין הוא הילך מוצלח וכי יש בהליך זה בכדי להחזיר את הנאשם למסלול חיים נורמטיבי ולהוציאו מהמעגל הפלילי אליו נקלע. לאור כברת הדרך שעבר מבויקש שלא להרשייע את הנאשם.

.41 הסניגור בקש להתחשב גם בעובדה שה הנאשם היה נתון במעצר מיום 14/2/2016 עד ליום 13/4/2016, אז שוחרר לחלופת מעצר במעון הנעול "xxx", שם הוא שואה עד עתה תחת צו השגחה זמני.

.42 בתגובה לטיעוני ההגנה, הפנתה ב"כ המאשימה לד"ח לוועדת ההשמה שהוגש, ולעולה ממנו בכל

הנוגע לחייבת האחריות והפנמת הפגיעה במתלוונת.

דברי הנאשם

.43 הנאשם הביע בפנינו חרטה על מעשיו, הוא הצר על הפגיעה שנגרמה למתלוונת וצין כי הוא מקבל טיפול מתאים בمعון בו הוא שווה וכן ממשיך בלימודיו בבית הספר. לדבריו, הוא למד את הלקח מהעבירות שביצע.

דין והכרעה

.44 הנאשם ביצע את העבירות בהיותו קטן, במהלך השנה בהיותו בגילאים 13.5 עד 14.5. משכך, על ענישתו חל חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א - 1971 (להלן: "חוק הנוער").

סעיף 40טו לחוק העונשין, מתווה את היחס בין ענישה על פי פרק הבנית שיקול הדעת בענישה לבין השיקולים החלים לפי חוק הנוער, בקובעו:

"(א) על ענישת קטן יחולו הוראות חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971.

(ב) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (א), בית המשפט רשאי להתחשב בעקרונות ובשיקולים המנוגים בענישה המנוונים בסימן זה, תוך התאמתם לענישת הקטן, ככל שסביר שראוי לתת להם משקל בנסיבות המקרה"

.45 אף שבית המשפט רשאי, כאמור, לגזר דין של קטן בהתאם למתווה בפרק הבנית שיקול הדעת בענישה, שבחוק העונשין, הרו ככל שגלו של הקטן בעת ביצוע המעשים היה צער יותר, הנטייה היא שלא לגזר את דין על פי שיקולי הענישה, הנהוגים ביחס לבוגרים ולהעדיין את השיקולים הבאים לbijeo בחוק הנוער. ולהיפך, "ככל שקטן קרוב לבוגרות בעת ביצוע המעשים, כך משקלם של השיקולים הקבועים בחוק העונשין - ובעיקרם עיקרון ההלימה בין חומרת המעשה ומידת האשם לבין חומרת העונש - גובר" (ע"פ 5982/15 מדינת ישראל נ' פלוני, (24/07/2016)).

.46 סעיף 1 (א) לחוק הנוער קובע כי "מימוש זכויות של קטן, הפעלת סמכויות ונקיות הליכים כלפיו ייעשו תוך שמירה על כבודו של הקטן, ומtan משקל ראוי לשיקולים של שיקומו, הטיפול בו, שילובו בחברה ותקנת השבים, וכן בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו".

.47 לאור האמור, בענישתם של קטינים, השיקול המנחה הוא סיכון שיקומו של הקטין, בהקשר זה ניתן משקל רב יותר לנسبות האישיות של הנאשם ולמאמצו לשנות את דרכיו. יחד עם זאת, שיקול זה אינו בוגדר שיקול בלבד ולצדו יש ליתן משקל הולם גם לשיקולי הרתעה והגמול, בהתחשב בנسبות העיריה.

.48 בפסקהbove לא פעם הרצינו אל העומד מאחורי ההתויה להעדיף, ככל הנינטן, שיקולי שיקום בענינם של קטינים, על פני שיקולי הרתעה. כך בע"פ 3203/13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.11.13) קבע בית המשפט העליון, כי:

"בבאו לגזר את דיןו של קטין שהורשע בפלילים בכלל, ובנסיבות מיוחדת, מוקנה בית המשפט משקל יתר לנسبות האישיות של הקטין ולסיכון להשתקם. מדיניות זו מושתת על שלושה טעמיים עיקריים: אחד, גילו הצעיר של הקטין, הגורם לכך שהתנהגוותו העברינית עלולה להיות תוצאה של חוסר בגרות, בשלות והבנה של חומרת המעשים והשלכותיהם; שנייה, הרצון להגן על קטינים מפני תנאי כליאה קשים ומהיחסות לדפוסי התנהגות עברינית בבית הסוהר שעלולה להיטמע בקטינים ולפגוע בסיכוייהם להשתקם; ושלישית, השאייה לשקם קטינים שחיהם בתחלית דרכם לפני שתוחמצז ההזדמנות לכך (ע"פ 49/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**, [פורסם ב公报] פסקה 9 (8.3.2009))"

.49 עוד נפסק באשר לטעמיים שלא למצות את הדין עם קטינים, ולהעדיף שיקומי שיקום על פני שיקולי הרתעה, כי:

"...כאשר מדובר בנאים שהם קטינים, פעמים רבות אין הכרתם ותודעתם מפותחות בשלות די הצורך. בנוירוטו, אין האדם מבחין בהכרח בין טוב לרע על פי אותן אמות מידת המשמשות בני אדם בגירויים. גם כאשר עבר הקטין את גיל האחריות פלילתית, הרי שגילו הצעיר עשוי להצביע על חוסר בשלות אישית וחוסר יכולת להבין לעומקם של דברים את משמעותו המלאה הפלילי ותוצאותיו. חוסר בשלות מהוות שיקול לקולא בענישתם של קטינים" (ע"פ 10715/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (04/2007).

.50 הדברים נכונים בפרט בכל הנוגע לקטינים, שהיו צעירים מכך בעת ביצוע העבירות, כמו הנאשם שבפניו, אשר כפי העולה מتفسיר שירות המבחן, התקשה להבין בתחליה, מה מידת החומרה של מעשיו ולא הפנים את היקף הפגיעה במתלוננת. הדברים האמורים זוכים לביטוי בתסקיר הראשוני שהוגש בענינו של הנאשם, שם מצין קצין המבחן פעמים מספר כי להתרשםתו, הנאשם, בשל גילו הצעיר, אינם בשלדי וນזקם להיליך טיפולי ממשמעות.

.51 בגזרת עונשו של קטין על בית המשפט לעורק איזון בין השיקולים הרלוונטיים, שעיקרם, חומרת העבירה ונסיבותה לבין השיקולים האישיים. בין השיקולים האינדיבידואליים מוקנה משקל בפרט, לגילו של הקטין בעת ביצוע העבירה - ככל שהקטין צער יותר, כך יתרה בית המשפט להעדיף הפעלה של אמצעים שיקומיים על פני אמצעים עונשיים. בנוסף, יש ליתן משקל להבעת חרטה כנה ונטילת אחריות למעשים וסיכון השיקום של הקטין, כאשר בהקשר זה מוקנה משקל ניכר לתהילתי השיקום שהקטין עבר עד לשלב גזירת העונש כפי שהוא מעמדתם של הגורמים הטיפוליים והמקצועים, כעולה בתסקירות שירות המבחן; בהקשר זה נפסק כי לא בנקול יסטה בית המשפט מהמלצת גורמי הטיפול בעניינים של קטינים. כן, יש להתחשב, בעברו הפלילי של הקטין ובשיקולים העומדים בדרך כלל לזכותם של נאשמים, כמו הودאה, שחסכה מזמן של בית המשפט, חסכה העדת עדים (בפרט נפגעי עבירה בעבירות מן), ויש בה כשלעצמה להעיד על לקיחת האחריות והחרטה על ביצוע העבירות. (ראה ע"פ 14/5678 מדינת ישראל נ' פלוני (26/05/2015), וע"פ 3203/13 שאוזכר לעיל).

.52 איזון זה, והעדפת שיקומו של קטין, איננו חיוני רק מנקודת מבטו של הקטין, אלא תורם וחשוב גם לאינטרס הציבורי, בשל מחויבותה של החברה לנסות ולמצוא כל דרך לשיקם עברייןנים קטינים, גם אם ביצעו עבירות חמורות, על מנת להעלותם על מסלול חיים נורמטיבי, כל זמן שהדבר אפשרי, ובטרם תוחמץ ההזדמנות לכך (ראה ע"פ 16/2206 פלוני נ' מדינת ישראל, (03/11/2016) וע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני (03/2009) (08/03/2009)).

.53 כאמור, גילו של הקטין בעת ביצוע העבירה הינו אחד השיקולים אותם על בית המשפט לבחון בובאו להגיע לתוכאה הנכונה, בנסיבות העניין. אין דין של קטין בן 14 שנים (כגילו של הנאשם כאן), כדיeno של הנאשם קרוב לגיל הבוגרות. ככל שהנאים צער יותר, הנטייה להעדיף הפעלתם של שיקולים של הנאשם קרוב לגיל הבוגרות. ככל שההעונש גבוה יותר. (ראה ע"פ 49/09, שאוזכר לעיל). יוצא, כי אם נמצא אפיק שיקומי מועיל, עשוי להפחית את הסיכון להישנות עבירות מצד הקטין, הצלחו תתרום גם לאינטרס הציבורי ולא רק לעתידו של הקטין הרלוונטי.

.54 מנגד, כיצד, "קטינות אינה יוצרת חסינות, ולעתים שיקולים של הרשעה, מניעה ותגמול בעליים במשקלם על השיקול השיקומי" (ע"פ 8164/02 פלוני נ' מדינת ישראל (17/3/2003)). הדברים אמרים במיוחד עת מדובר למי שביצע עבירות חמורות, תוך ניצול מתלוננת חלהשה ופגיעה במוחוד. לפיך, לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות גם כאשר מדובר בקטין, מהשכלת העונש על המתלוננת ושיקומה והצורך להרתיע מפני מעשים דומים, את הנאשם שבפניו ונאים אחרים.

.55 אין חולק כי מעשיו של הנאשם שבפניו, גם שהינו קטין, הינם חמורים. הנאשם ביצע במהלך תקופה של שנה, מעשים מינימום חמורים כפי המתלוננת, שהוא דודתו, תוך ניצול חולשתה, וזאת לצורך סיפוק צרכיו המינימום. מעשיו ראויים לגינוי ולסלידה. אף שהתקשה להודות בכך בתחילת, הרי ברור שבבחירה הקורבן לא הייתה מקרית. הנאשם הודה בפני השירות המבחן כי ניצל את האמון שננתנה בו המתלוננת ואת מגבלותה השכלית, ولكن בחר לבצע בה את העבירות. הנאשם ניצל את חוסר יכולתה של

המתלוננת להתנגד למשיוו, על מנת לספק את יצריו המינימום, וככל הנראה האמין כי מעשו לא יתגלו בשל נתוניה האישיים של המתלוננת.

.56 עבירות מן הסוג דנן, מותירות, מطبع הדברים, פגעה קשה בנפשו של הנפגע. מעבר לכך, בפנינו, תסוקיר נפגעת העבירה, המפרט את מידת הנזק שנגרם למATALONNTA, שAMILA סובלת מקשיטם בשל נתוניה, מצבה הנפשי והשכלתי, כתוצאה ממשעי הנאשם, פגעה שהתווספה לה, והמשליכה על כל תחומי חייה. כן מפרט התסוקיר את מידת יכולתה של המתלוננת לשקם את עצמה ולהתגבר על הפגיעה.

.57 העבירות שביצע הנאשם געו פגעה עמוקה בגופה, ובעיקר בנפשו של המתלוננת, והותירו אותה עם צלקות עמוקות. כפי שפסק לא אחת בית המשפט העליון, פגעה מעין זו לא בנכקל תימה על ידי חלוף הזמן ואף תותיר אצל הקורבן פצעים שאין להם מזר. מכאן, הצורך בענישה הולמת אשר תבע את סlidatha של החברה כלפי העומד מאחורי מעשיים נפשעים אלה. (ראו לדוגמה ע"פ 7461/05 **דדווש נ' מדינת ישראל** (3/4/2006)). הדברים מקבלים משנה תוקף, נוכח ההשלכות השליליות של מעשי העבירה על נפגעת העבירה, בהתחשב בסביבת מגורייה, וההשלכה של המעשיים על המרכיב המשפחתית. הנאשם פגע לא רק בדודתו, אלא בבני המשפחה המורחבת, כולל בני משפחתו הגרעינית, אשר נאלצו לעזוב את ביתם ואת כפרם.

.58 עיון במסמכים שהוגשו ביחס לנאים מלמד כי הפער בין לביון המתלוננת איננו כה גדול,ဏטען, הגם שנייתן היה לצפות ממנו כי יהא ער לפגעה שהוא גורם למATALONNTA. בשים לב לאמר לעיל, ובהתחשב בהמלצת שירות מבחן, אני סבורה כי האיזון הרاءו מחייב הרשותו של הקטין ביצוע העבירות, ולא ניתן במקרה דנן להסתפק בדרכי טיפול, בוגדר סעיף 26 לחוק הנוער. זאת, לצד ענישה שיקומית, שתאפשר לקטין להמשיך את הטיפול בו החל במסגרת המעoon הנועל.

.59 באת כוח המאשימה ביקשה כי נטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, במסגרת יזכה לטיפול "יעודי", לו הוא נדרש. הגם, שמעשיו של הנאשם, בכלל, מצדיקים ענישה חממירה בין כתלי הכלא, הרי נוכחות השיקולים שפורטו לעיל, בפרט גילו הצער וחיתרמותו מההlixir הטיפולי, בו הוא מוטל חלק בעת שהותם במעון הנועל, הרי שיש להעדיף אופרות זו, על פני השמתתו של הנאשם מאחורי סורג ובריח בתנאי מאסר ממש.

הדברים עולה בקנה אחד עם הלכות בית המשפט העליון:

"**ערעור זה מעלה פעם נוספת הדילמה הכרוכה בענישתם של קטינים אשר ביצעו עבירות חמורות, שבריגל צרכות להוביל לכלייה מאחורי סורג ובריח לתקופות לא קצרות. כפי שציין חברי, השופט ח' מלצר בענין פלוני: 'שיקומו של הנאשם הקטן הוא שיקול מנחה בהlixir הפלילי. כך מАЗ**

ומעולם, וכן ביתר שאת מאז חקיקת חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרבי טיפול), התשל"א-1971, הסforg כולו בתכילת שיקומית, ובו הביע המחוקק עמדתו ולפייה ענישת נוער עבריין תכוון לכל הניתן לשיקומו של הקטין על-מנת להחזירו לתפקוד נורטטיבי בחברה. אמןם לעולם ישקול בית המשפט גם את יתר שיקולי הענישה, ובهم הרטעה, או הגמול, או לם משקלו של השיקול השיקומי גדול במיוחד במקרים לקטינים'.

בצד גישה עקרונית זו המעדיפה, בכלל, את צורכי שיקומו של הקטין וחזרתו לקהילה כאזרח נורטטיבי ומהוגן, נקבע בשורה של פסק דין כי הקטינות של עצמה אינה מאינת את **שיקולי הענישה האחרים**. (ע"פ 4425/14 פלוני נ' מדינת (25/11/2014).

60. ראה גם ע"פ 6736 פלוני נ' מדינת ישראל, (12.01.2017), שם נפסק ביחס לקטין שביצע עבירות מין חמורות, כי "כשעסוקין בקטינים, קל וחומר כשמדבר מי שבעת ביצוע העבירות טרם מלאו לו 15 שנה, בכלל יפה הגישה השיקומית-טיפולית".

באותנו עניין נפסק עוד כי:

"... בדרך כלל נובע מההחלטה לגזר עונש מאסר בפועל על קטין, שקדם לכך הושם במעטן נועל לצורך הליך שיקומי-טיפול, שלא נמצא דרך שיקומית לטפל בעניינו של אותו קטין עובר חוק ולא היה מנוס ממאסרו, רקע חומרת העבירות שבעצם ומחמת כישלון השיקום ומסוכנותו הנאשם".

61. יצא, שכאשר מדובר בנער קטין, השווה כבר תקופה של למעלה משנה במעטן נועל ועובר תהליך שיקומי מוצלח, בכלל, אין סיבה לגזר עליו מאסר ממש, תוך הפסקתו של התהליך המיטיב.

62. תスキרי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם שבפניו, מתארים במשולב את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את תהליכי השתלבותו במסגרת המעון הנועל ואת התהליכי השיקומי המוצלח אותו עבר הנאשם במסגרת המעון. התスキרים מתארים את תקופה הסתגלותו של הנאשם במעטן ואת תפקודו שם והישגיו, לרבות בתחום הלימודי.

63. בעקבות הליך טיפולו לא קצר, דומה כי כו, הפנים הנאשם את העובדה שגרם נזק למחלוננת וביע נכונות לתקן את דרכיו על ידי תהליכי טיפול עמוק. מן הדיווחים שהתקבלו נראה כי הנאשם משפט פעלה באופן מלא בהליך הטיפולי ומצית להראות צוות המעון. הוא גם עשה כמויטב יכולתו על מנת להשלים לימודיו וגם למדוד מקצוע, שיוכל לשמש אותו בעתידו כאשר שומר חוק. לצד האמור, הודגש כי הנאשם עודנו מצוי בשלבים המוקדמים של תהליכי עיבוד העבריה. ניכר כי עדיןAINנו מגלה אמפתיה

מלאה לתחשווות המתלוונת, ונדרש עוד טיפול ממושך, בטרם יבין באופן מלא, את משמעות המעשים שביצע. נוכח השתלבותו הטובה במעון הנעול, אני סבורה כי המשך התהילה הטיפולי במסגרת המעוון יכול לשיער לנאשם לחזור למוטב, ולהפחית את הסיכון כי יהיה מעורב ביצוע עבירות נוספות.

.64. בהתייחס לטיעוני המאשימה, אינני סבורה כי יש לזקוף לחובת הקטין, את העובדה שבין המשפחה לא הושגה סולחה. כפי שציין הסגנור, הנאשם, שהוא קטין וצעיר מאוד היה נתון במעצר ובמעון נעל, מאז נשפה הפרשה. ממילא, יש להניח כי מגעים להשגת סולחה, צריכים היו לבוא מטעם בני משפחתו, ואם הדבר לא נעשה (הטענה כי לא היה ניסיון לסלוחה שנייה במחלוקת), הרוי לא ניתן ללמידה מכך דבר לחובתו של הנאשם.

.65. לאור המפורט לעיל, אמלץ לחבריו, לאמץ את המלצות העונשיות המפורטוות בתסקירות שירות המבחן במלואן, בנוסף על חיובו ביפוי המתלוונת. המלצות המשלבות הרשעה ושהיית הנאשם במעון נעל עד הגיעו לגיל 18, תחת פיקוח שירות המבחן, לצד מסר מותנה מרתיע.

אסטר הלמן, שופטת, סגנית נשיא

השופטת יפעת שטרית:

מסכימה.

i. שטרית, שופטת

השופט סאאב דבורי:

מסכימים.

עמוד 16

הוחלט, פה אחד, כמפורט בפסק דין של השופט הלמן, להרשיء את הנאשם בעבירות בהן הודה,

ולגזר עליו את העונשים הבאים:

א. הנאשם ישאה במעון נועל עד הגיל 18 וזאת בהתאם לסעיף 25 (א) (1) לחוק הנוער.

במהלך תקופה זו ובהתאם להמלצת שירות המבחן, ימשיך הנאשם בהליך הטיפול במעון, כפי שיידרש וכן יהיה נתון בפיקוח שירות המבחן, לצורך המשך הטיפול הפרטני על ידי קצין המבחן.

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא עברו במהלך תקופה זו עבירהimin מין מסווג פשוט.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי, במשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא עברו במהלך תקופה זו עבירהimin מין מסווג עוון.

ד. הנאשם ישלם למיטתונת (באמצעות אפוטרופסה), פיצויים בסך 20,000 ₪.

הפיצוי ישולם עד ליום 15.3.18.

לנายนם הוסבר בשפה המובנת לו, כמתבקש, באילו נסיבות ניתן היה להעבירו מהמעון הנועל למאסר, לפי הוראות סעיפים 25א או 25ב(ג) לחוק הנוער, ומה ההשפעה של מעבר כאמור על תנאי החזקתו ועל שחררו.

אנו מתיירים פרסום פסק הדין, ללא כל פרט מזהה אוזות הנאשם או המיטתונת.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

המציאות תמציא העתק לשירות המבחן לנוער.

ניתן והודע היום כ"ה תשרי תשע"ח, 15/10/2017 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטריה, שופטת סאאב דבור, שופט

אסתר הלמן, שופטת ס. נשייא

הוקולד על ידיעזונדר